

1853 ^{μνημ.} 4Αριθ. ~~15~~ 9 -

80

Ἐπιστολή τῆς Κοινότητος Φιλιππουπόλεως πρὸς τὸν ἄρχον

Ἡρακλείας, ὑπαρχιεπίσκοπος ὑπὲρ τοῦ Χρυσάνθου

(Παράρτ. σελ. 24-25, 1853, III, 4)

Κοινὴ Φιλιππουπόλεως

Κ. Μητροπολίτου Αποκρίσεως

ἠ. Θρακικῆς Ἀδ. 7. 16. 1940

Ἐνωρίζομεν θεὸν ἐκείνῳι φρονεῖν πᾶσα αὐτοφάνεια καὶ ὥραρις συνόντων κέρσιον καὶ μόνον
 εἶχε ἕνα τὴν ἀρετὴν ἀδελφὴν, καὶ δὲ ἄλλα πάντα ἐκπονοῦσθαι καὶ μηδὲν. ἐν τούτῳ λοιπὸν
 πᾶν ἐκείνῳι καὶ ὡς γνωστόν τις λόγος περιττοί, ἀλλὰ καὶ ἀνεγκαιότατος προσέτι, πε-
 ριττοί μὲν εἰς πρὸς τὸν πρῶτον τῆς ἀρετῆς, ἀλλ' ἀνεγκαιότατος εἰς τὸν λαμβάνοντα. ἐν
 τούτῳ δευτέρῳ μὲν ἵνα παρουσιασθῶμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν σεβασμιότατον ἐξοφον τοῦ σε-
 βαστοῦ ἡμῶν ποικίλους καὶ συνεισὶς τούτῳ καὶ ἡμῶν καὶ ἐκπαύμεν καὶ ἐκπαύσεως
 ἡμῶν ὑπαρχιεπίσκοπος ὑπὲρ οὗ καὶ ἔλαβεν οὐ μόνον, ἵνα ἀποδείξῃ πάντα ρῦπον, τὸν δυνά-
 τει ἐκείνῳι εὐχὰς ἵνα καὶ ἀποδείξῃ καὶ ἐκείνῳι ἵνα ἀποδείξῃ διὰ κατηχορῶν
 καὶ φλασίων ραδιουργῶν εἰς τὴν αὐτὴν παρρησίαν τὸν σεβαστὸν ἡμῶν ποιμένα καὶ ἀποστόλῳ
 εἰς ἡμῶν ἀδελφὴν, διότι ἐκ ἀναγίγνωσθαι εἰς τὸν ὑπερῶν ἡμῶν, ἀναγίγνωσθαι εἰς ἡμῶν τὸ πνεῦμα
 τὸ λογικόν. ὡς γνωστόν τις λοιπὸν διὰ τὰς παραμαρτυρίας θερμῶς ὅπως, εἰς πολὺ πάλιν οὐκ
 σέβη, τοιοῦτον (διότι οἱ καὶ οἱ δεινοί) προσελθόντες καὶ δύνανται μετὰ τῆς συνήθους καὶ ἀπα-
 ραυτομαρτυρίας γενναίως, ἡμεῖς δὲ δευτερογενῶς καὶ ἔκτατα διὰ βίου.

4 Μαρτίου 1853 ἠ. Φιλιππουπόλεως αἱ ἀδελφεῖς ἐκπονοῦνται ἀπαρρησίως.

1) ὡς εἰρησίων, ὁ ὅπως τῆς μετρηστέας ἀρχὴς Ἡρακλείας ὑπεσφύριζεν ^{ἐκείνῳι} καὶ κατηχορῶμεν καὶ συναρπάζομεν μετρηστέας
 τὸν χρυσάνθου, ὅπου ὁριστῶν, ὅθεν καὶ ἡ διαφορά τῆς ὡς γνωστόν τῆς ἐξήκοντος Φιλιππουπόλεως πρὸς αὐτὸν καὶ ἡ παράκλησις, ὅπου ὑπεσφύριζεν
 τοιοῦτον καὶ εἰς τὴν μετρηστέαν, διότι ἀποδείξῃ ἡμεῖς ὅτι ὡς γνωστόν ἀρχὴ πρὸς παραμαρτυρίας τῆς συνήθους, Αἰ. 24-25.

Στάντζιος Ἰωάννου	καὶ ἀνωνύμως οἱ πρωτομαῖστο-
Δ. Καζαντζόγλου	ρες τῶν
Κωνστ. Χ' Ἰωβαννῆ (Κοῖμτζό-	πακάληδων
γλου)	καζαντζήδων
Γκέσιογλου	κοῖμτζήδων
Ἰ. Σεβαστίδης	παπουτσήδων
Ἰωάννης Φιλίπποβιτς	τις τουτζήδων καὶ
Γεώργ. Κλεάνθης	ὀκτάρηδων

Ἀριθμ. 9.

*Ἐπιστολὴ τῆς Κοινότητος Φιλιππουπόλεως πρὸς τὸν ἅγιον**Ἡρακλείας εὐχαριστήριος ὑπὲρ τοῦ Χρυσάνθου*

(Παρατήμ. σελ. 24-25, 1853, III, 4)

Γνωρίζομεν ὅτι εὐγενοὺς ψυχῆς πᾶσα ἀπόφασις καὶ πράξις σκοπὸν κύριον καὶ μόνον ἔχει ἓνα τὴν ἀρετὴν αὐτῆς τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἐπουσιώδη καὶ μηδέν. Ἐκ τούτου λοιπὸν πᾶν ἐγκώμιον καὶ εὐγνωμοσύνης λόγοι περιττοί, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαιοτάτοι προσέτι, περιττοὶ μὲν ὡς πρὸς τὸν πράκτορα τῆς ἀρετῆς, ἀλλ' ἀναγκαιοτάτοι εἰς τὸν λαμβάνοντα. Ἐκ τούτου ὀφείλομεν ἵνα παρουσιασθῶμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν σεβασμιώτατον ἔφορον τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν ποιμένος καὶ συνεπεία τούτου καὶ ἡμῶν καὶ ἐκφράσωμεν τὰς ἐγκαρδίους ἡμῶν εὐχαριστίας ὑπὲρ οὗ καὶ ἔλαβεν οὐ μόνον, ἵνα ἀποπλύνη πάντα ρυπον, τὸν ὅποιον ἡ κακεντρέχειά τινων καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν ἠθέλησεν ἵνα προστρίψῃ διὰ κατηγοριῶν καὶ πλαστῶν ραδιουργιῶν εἰς τὴν αὐτοῦ πανιερότητα τὸν σεβαστὸν ἡμῶν ποιμένα καὶ ἀκολουθῶς εἰς ἡμᾶς αὐτούς, διότι ὅ,τι ἀναφέρεται εἰς τὸν ποιμένα ἡμῶν, ἀναφέρεται εἰς ἡμᾶς τὸ ποίμνιον τὸ λογικόν. Εὐγνωμονοῦντες λοιπὸν διὰ ταῦτα ¹⁾ παρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως, ἐὰν ποτε πάλιν συμπέσῃ τοιοῦτον, (διότι οἱ καιροὶ δεινοὶ) προστατεύσῃ τὰ δέοντα μετὰ τῆς συνήθους καὶ ἀπαρδειγματίστου γενναιότητος, ἡμεῖς δὲ ὑπισχνούμεθα νὰ εἴμεθα διὰ βίου.

4 Μαρτίου 1853 ἐν Φιλιππουπόλει αἱ ἀνωτέρω ὑπογραφαὶ ἀπαρallάκτως.

1) Ὡς εἰκάζεται, ὁ ἔφορος τῆς μητροπόλεως ἅγιος Ἡρακλείας ὑπεστήριξε σθεναρῶς τὸν κατηγορούμενον καὶ συκοφαντούμενον μητροπολίτην Χρυσάνθον, ὅπου ἔπρεπεν, ὅθεν καὶ ἡ ἐκφρασις τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν Ἑλλήνων Φιλιππουπολιτῶν πρὸς αὐτὸν καὶ ἡ παράκλησις, ὅπως ἐξακολουθῇ ποιῶν τοῦτο καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, διότι προεβλέπετο ἤδη ὁ τῶν Βουλγάρων ἀγὼν πρὸς πραγμάτωσιν τῶν σκοπῶν των. Αὐτόθι, σελ. 24-25.

Κώδ. Νικηφ.
Φ. Π. Π. Π. Π.
Κ. Μυλίων
ἀπορρίψτε:
"Θεοφάνης"
τ. 1853
σ. 91

᾽Αριθμ. 10.

*᾽Αναφορὰ πρὸς τὸν πατριάρχην πρὸς κατάπαυσιν τῆς κατηχήσεως
καὶ ἐξομώσεως χριστιανῶν παιδῶν καὶ κορασίων¹⁾*

(Παραρτήμ. σελ. 39-40, 18⁵5. VI, 29)

Οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς Φιλιππουπόλεως καὶ δοῦλοι ὑποκλινέστατοι τῆς ὑμετέρας προσκυνητῆς ἡμῖν Παναγιότητος παρουσιαζόμενοι ἐνώπιόν της διὰ τῆς παρούσης ἡμῶν ἀναφορᾶς καθυποβάλλομεν ὑπ' ὅσιν της τὰ ἐξῆς παράπονά μας. Οἱ ἐντὸς τῆς πόλεώς μας καὶ οἱ εἰς τὰς πέριξ κωμοπόλεις κάτοικοι Ὁθωμανοὶ παραλαμβάνοντες παῖδας ἀνηλίκους ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κοράσια εἰς τὰς οἰκίας των ἐπὶ λόγῳ ὑπηρεσίας, ἄλλοι μὲν ἀπὸ τοῦ δρόμου ἀρπάζοντες ταῦτα, ἄλλοι δὲ μετὰ τοὺς ἀπλήστους γονεῖς των συμφωνοῦντες ὡς δῆθεν νὰ τὰ περιποιηθῶσι καὶ εἰς τοὺς καιροὺς νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς ὑπανδρείας των, ἐξαπατῶσι ταῦτα εἰς τὸ διάστημα τῆς παρ' αὐτοῖς διαμονῆς των μετὰ λόγους καταπειστικούς καὶ ὑποσχέσεις πολλὰς, μετὰ φορέματα, διάφορα καὶ φλωρία καὶ τὰ φέρουσιν εἰς τοιαύτην ἀκμὴν, ὥστε μόνον τῶν διαφθειρόμενα ἠθικῶς δίδουσι λόγον ἐξομώσεως καὶ μολονότι ἅμα πληροφορηθῇ ὁ σεβαστὸς ἡμῶν ἀρχιερεὺς ἅγιος Φιλιππουπόλεως σπεύδει ἀμέσως καὶ καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν νὰ ἀποσπᾷ τὰ τοιαῦτα ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Ὁθωμανῶν, ἀποβαίνει ὅμως πάντοτε ἀδύνατος πᾶσα ἀπόπειρα, διὸ ἀμέσως προτείνει τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ ἐπιτόπιον συμβούλιον, ἀλλὰ κακεῖσε παρουσιαζόμενα τὰ κοράσια καὶ τὰ παιδιά καὶ ἐξεταζόμενα ὁμολογοῦσι παρουσίαν τὸν σκοπὸν των καὶ μόλις μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἐξετάσεως τὰ παραλαμβάνει ὁ κατηχητὴς των καὶ ἀναχωρεῖ χωρὶς νὰ δίδῃ ἀκρόασιν καὶ προσοχὴν εἰς τὴν ἐπιμονὴν τοῦ ἀρχιερέως μας, πρὸ πάντων ὁ Μολδᾶς καὶ ὁ Μουφτῆς, οἵτινες κατὰ τοὺς θρησκευτικούς των νόμους θεωροῦσιν ἱερὰν τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐξομωτῶν καὶ δὲν δέχονται οὔτε λέξιν παρακλητικὴν. Καὶ ἐπειδὴ τὸ κακὸν τοῦτο ὁσημέραι χειροτερεύει καὶ κατήντησεν ἀφόρητον ἡμῖν τε καὶ εἰς τὸν πολὺν λαόν, ὅστις ἀγανακτεῖ μεγάλως διὰ τὰς δυσσεβέστους ταύτας πράξεις, παρακαλοῦμεν θερμῶς, ὅπως λαβοῦσα ὑπ' ὅσιν τὴν ἀπώ-

1) Αὐτόθι, σελ. 39-40.